Pregaria.cat

Entrada

Contemplació d'estiu

Per JesusR el dl., 29/07/2019 - 00:00

Caminant a poc a poc et vas apropant. Imagino qui ets: Jesús, el Mestre, el Senyor. Se't veu una mica fatigat, i no m'estranya, donada la vida que portes. Avui aquí, demà més enllà, d'un lloc a l'altre, sempre rodejat de gent, atenent tantes situacions de misèria i malaltia i sempre comunicant esperança. Aquesta esperança és la teva persona, el teu fer, les teves paraules i els silencis que traspues.

T'has assegut al meu costat a l'ombra d'un gran roure. Comencem a parlar i em dius que vas a descansar a la casa de dues bones amigues, la Marta i la Maria. Trobo magnífic que vagis a descansar. Poques vegades hem vist que descansis, fins moltes nits diuen que surts de puntetes i vas a pregar al bosc. Et pregunto amb tota discreció i confiança qui són aquestes dues amigues.

"La Marta és una dona que val molt. Si visqués al segle XXI, avui, em sembla que podria formar part d'aquests vaixells que corren pel Mediterrani per salvar vides humanes en els naufragis de les pasteres. Potser seria tutora d'una escola, directiva d'una ONG, o mare de nombrosa família. Té un cor immens, sense fronteres. Segur que seria feminista, altruista, activa, servicial, alternativa, imaginativa... una vertadera joia."

Escoltant això m'emociona que avui hi hagi tantes dones a l'estil de la Marta. Són fonamentals si volem salvar la Terra, fer família, estimant, i transformant. Gràcies.

"L'altra es diu Maria. És el nom de la meva mare; m'agrada molt. Si visqués en el teu segle XXI la imagino religiosa contemplativa, potser benedictina, o en el Cister o segurament carmelita. També amagada eremita o discreta persona que sembla que no es mou massa i tot ho millora. Sempre amable, cordial, servidora, però sobretot vivint des de dintre. Rica en silenci. Enamorada del Pare amb un etern somriure."

Sí, soc a sota del roure, però Ell, el Senyor, no hi és. Tinc la Bíblia que m'ha caigut de les mans. Em desperto del somni. Intentava contemplar Jesús anant a Betània. M'he adormit. Ja ens passa, ara a l'estiu, però... potser hi ha quelcom més que un somni, ves a saber.

(Amigues i amics, bon agost i fins a primers de setembre!)